

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 6 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ calorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond. pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stepłowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłk (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Po otwarciu posiedzeń Rady państwa, co nastąpi w sobotę 13. b. m. wniesione zostaną według doniesienia „Reichsraths Corr.“ następujące przedłożenia rządowe: projekt ustawy o uwolnieniu od stempli i opłat pertraktacji prowadzonych w celu zniesienia ciężarów gruntowych w Karyntyi; projekt ustawy o uwolnieniu od stempli i opłat urzędowych sprostowań w księgach górniczych; projekt ustawy o terminach wypłaty ekwiwalentów należytości od ruchomego i nieruchomego majątku tudzież o obliczeniu procentów za zwłokę przy spóźnionym spłaceniu tychże należytości.

— „Wiener Ztg“ pisze: Poruszone przez jedną z krajowych władz szkolnych pytanie, czy katecheci przy szkołach ludowych pod względem pensyi i dodatków mają być na równi postawieni z nauczycielami rozwiązane zostało reskryptem ministerstwa oświecenia z 9. grudnia 1871 w sposób następujący: „Na pytanie to znajduje się odpowiedź w reskrypcie ministeryalnym z 21go czerwca 1871, którym sprawę udzielenia nauki religii w szkołach ludowych i miejskich, tudzież pokrycia potrzebnych na to wydatków unormowano w ustawodawstwie aż do dalszego uregulowania tej kwestyi.“

Wspomniony reskrypt ministeryalny wychodzi z tego uzasadnionego przypuszczenia, że jakkolwiek ustawy krajowe o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych nie nie stanowią w tej sprawie, mimo to je dnakże słuszną jest rzeczą, by nauczyciele religii, którzy otrzymali od państwowych władz szkolnych systemizowane posady, uważani byli jako zwyczajni członkowie ciał nauczycielskich i pod względem praw postawieni zostali na równi ze świeckimi nauczycielami. Jeżeli powyższym reskryptem ministeryalnym systemizowanie posad nauczycieli religii, tudzież ustanowienie pensyi pozostawionem zostało krajowym władzom szkolnym w porozumieniu z powiatowymi władzami szkolnymi i władzami duchownymi, to stało się to dlatego, że wymiar pensyi musi być zastosowanym do rozległości obowiązków nauczycielskich, zawisłych od organizacji szkół. Ustanowienie dodatków należy tożsamo do kompetencji krajowych władz szkolnych, a prawo do pensyi przyznają nauczycielom religii ustawy krajowe.“

Berlin. W obec rozpoczynających się posiedzeń sejmu pruskiego zajmują się dzienniki przeważnie, już to projektami rządowymi, już to wnioskami, które ze strony rozmaitych stronnictw u laski marszałkowskiej mają być złożone. I tak w pierwszym rzędzie zastanawiają się pisma nad projektem do ordynacji powiatowej, któremu, jakkolwiek minister spraw wewnętrznych z rad i opinii rozmaitych stronnictw i wyznaczonych mężów zaufania korzystać usiłował, wielkiego nie rokują powodzenia. Nie mniej zwraca także opinia uwagę na prawo o wychowaniu publicznem, które o losie pana Mühlera ma rozstrzygać. Dotychczas nie jest rzeczą jeszcze pewną, czy rzeczony projekt na tegorocznej kadencji będzie przedłożony, natomiast w aktach parlamentarnych przeciwne projektowi o nadzorze szkolnym odzywają się głosy, zapowiadając w przyjęciu projektu tego, który jako wstęp do prawa o wykonaniu uważają, wielkie przeszkody. Nietylko bowiem liberalne stronnictwa, ale i koła zachowawcze nieprzychylnie są usposobione dla projektu o inspekcji szkolnej. Pierwsze, ponieważ rzeczony projekt gminie żadnego nie przyznaje wpływu na szkoły, część zaś zachowawczego stronnictwa nie chce popierać projektu p. Mühlera, ponieważ chciałoby, ażeby prawo to naukę religii w ręce oddało kościoła. Dlatego nie bez powodu utrzymują dzienniki, że projekt o inspekcji bodaj przyjętym będzie przez izbę poselską; gdyby to jednakowoż nastąpiło, to odrzuci go niewątpliwie izba panów, która również nieprzychylnie jest usposobiona dla dzieła ministra spraw oświecenia. Tymczasem jedno z pism katolickich wychodzących w Szląsku ogłasza wiadomość, którą cała niemal prasa katolicka powtórzyła, że minister oświecenia praktycznie starał się przeprowadzić prawo o dozorze szkolnym przez to, że kilka osób nie należących do stanu duchownego, między innymi i żyda, zamianował rewizorami szkół katolickich, katolickim duchownym zaś zabronił wstępu do szkoły. Wiadomość ta w każdym

razie zmyślona okazała wyraźnie usposobienie kół klerkalnych dla p. Mühlera, bo z wszystkich wieści obiegających o ministrze oświecenia ta tylko jest prawdziwą, że katolicki duchowny w skutek oporu przeciwko rencyjcy opolskiej na mocy znanego wyroku najwyższego trybunału z 11. września 1863 pozbawiony został funkcji inspektora.

Posel Heise i towarzysze złożyli u laski marszałkowskiej wniosek, ażeby zawezwano rząd do zmiany dotychczasowego stanu, wedle którego jedna część tylko urzędników prowincjonalnych, powiatowych i miejscowych Berlina wyższe pobiera pensye lub dodatki, druga część zaś nic, a zaprowadzenia jednostajnych przepisów, na mocy których wszyscy urzędnicy miejscowi dodatki pobierać mają, i to wyżsi urzędnicy od 300—400 tal., średni od 150—200 tal., niżsi urzędnicy 70—100 tal. — Na porządku dziennym posiedzenia izby poselskiej z dnia 8. b. m. umieszczono: 1) interpelację posła Richtera z Hagen, odnoszącą się do żołnierzy armii pruskiej w ostatniej wojnie; 2) sprawozdanie komisji budżetowej z projektu do prawa dotyczącego przekazania rocznej sumy 142.000 talar. i kapitału 46.380 tal. stanom obwodu rejencyjnego w Wiesbaden; 3) obrady przedwstępne nad etatem na rok 1872. Dalszy ciąg rozpraw specjalnych nad etatem ministerstwa spraw wewnętrznych.

Od niejakięs czasu bawi w Berlinie p. Roggenbach, ażeby popierać sprawę uniwersytetu niemieckiego w Strassburgu. Wedle „Nat. Ztg.“ następne już na profesorów wyszły nominacje: Profesor Springer z Bonn, prof. Planck z Monachium wykladać będzie prawo cywilne, prof. Labaud z Królewca niemieckie i prawo karne. Oprócz tego powołani być mają prof. Brenner z Kiel na katedrę rzymskiego prawa, a prof. Binding z Freyburga prawa karnego i procesu karnego.

— Do „Allg. Ztg.“ piszą z Berlina pod dniem 4. stycznia, co następuje: „Zapłata czwartej raty kosztów wojennych, wynosząca 650 milionów franków ma nastąpić w połowie stycznia b. r. Jak wiadomo, wyrażono w odnosnym artykule traktatu pokojowego, gdzie ta suma ma być spłaconą. „Sp. Ztg.“ donosi, iż nastąpi to niewątpliwie w Berlinie. Dawniej obawiano się tu, iż Francya nie będzie w stanie w skutek nadzwyczaj wysokiego budżetu wojskowego zapłacić tej sumy w oznaczonym terminie; teraz nikt tu już nie wątpi, iż republika francuska ma na tyle zapasów w kasach, iż dnia 15. stycznia uiszczy się z czwartej raty kosztów wojennych. Muszę też — pisze dalej korespondent — zwrócić waszą uwagę na tę okoliczność, iż „Nordd. Allg. Ztg.“ przedrukowała następujący ustęp z artykułu „Daily News“: „Może być, iż hr. Arnim nie protestował formalnie przeciw tak wysokiemu budżetowi wojskowemu republiki francuskiej; lecz Niemcy nie mogą się obojętnie przypatrywać polityce francuskiej, przeciw której słusznieby mogły na podstawie pokoju wersalskiego protestować.“

Petersburg. Sprawa Katakazego posła rosyjskiego w Washingtonie, jak wiadomo, skończyła się odwołaniem go z zajmowanej posady. Na energiczną wszakże notę Stanów Zjednoczonych z 16go listopada odpowiedział książę Gerczaków notą adresowaną do posła amerykańskiego Curtina następującej treści:

Petersburg 21 grudnia 1871.

Miałem zaszczyt otrzymać depeszę napisaną do W Pana przez p. Fisha z 4 (16) listopada, której odpisu stosownie do otrzymanego zlecenia Pan mi udzielił.

Przykra sprawa odnosząca się do p. Katakazy, powstała i rozwinęła się w czasie mej nieobecności. Wróciwszy do Petersburga rozpoznałem dokładnie wszystkie szczegóły. Zarządzający cesarskiem ministerstwem spraw zewnętrznych tajny radca Westmann nie odrzucając żądania rządu związkowego, wyraził tylko życzenie, ażeby ze względów przyzwoitości i dogodności, p. Katakazy dalej wypełniał swe obowiązki podczas przebywania w Stanach Zjednoczonych W. Ks. Aleksego. Rząd związkowy ocenił te zapatrywania, w skutek czego p. Katakazy otrzymał zlecenie do wrotu do Rosyi natychmiast po opuszczeniu Ameryki przez Jego Wysokość, a zarazem został uwiadomiony, iż więcej nie powróci na swą posadę.

Zdawało się, że po zgodzeniu się rządu cesarskiego na wszystko, czego w swych oświadczeniach domagał się rząd związkowy, należało uważać tę sprawę za załatwioną odpowiednio do wymagań życzliwości zachowanych pomiędzy gabinetami. Nie bez przykrości też dowiedziałem się o zamianie listów na miejscu, które według mego przekonania nie miały celu i w których nie dość zachowano poważania i szacunku, do jakich miał prawo poseł rosyjski jeszcze pełniący swe obowiązki.

Udzielone nam przez W Pana z polecenia p. Fisha komunikacje, dzielą się na dwie części: jedna z nich odnosi się do odwołania p. Katakazego, względem czego, jak już powiedziałem, myśmy przystali na żądania Stanów Zjednoczonych; druga zaś zawiera oskarżenia przeciw niemu. Ta druga część czyni ministerstwo cesarskie sędzią postępowania p. Katakazego.

Weźmiemy ją pod wszechstronną uwagę.

Muszę jednak oświadczyć, iż na wiele wniesionych przeciw sobie zażaleń p. Katakazy już przedstawił w swych raportach najbardziej stanowcze zaprzeczenia, odebrane przez nas pierwaj, zanim dowiedzieliśmy się o depeszy p. Fisha.

Cokolwiek bądź pojęcie o prawie o tyle jest rozszerzone w Stanach Zjednoczonych, że p. sekretarz stanu niewątpliwie nie przypuszcza, abyśmy mogli odstąpić od zasadniczej podstawy sprawiedliwości, wydając wyrok przed wysłuchaniem obwinionego.

musimy zatem obecnie wstrzymać się od wyrażenia naszego zdania. Panu Katakazemu będzie dozwolono przedstawić wszystkie dowody dla swej obrony.

Jestem pewny, że taki sposób postępowania zostanie należycie oceniony przez rząd związkowy, a z drugiej strony zachowuje przekonanie, że jakkolwiek przykra jest ta sprawa, nie zmieni ona w niczem uczuć zadawnionej i szczerzej przyjaźni łączącej oba państwa, tem więcej, że uczucia te jeszcze niedawno tak świetnie się zatwierdziły przez serdeczne przyjęcie, z jakim lud amerykański witał syna mego dostojnego Monarchy.

Przyjm W Pan itd.

Paryż. We Francyi wywołał niezadowolnienie list wysłany na nowy rok przez króla Wiktora Emanuela do cesarza Napoleona; list ten opiewa:

„Do Jego Cesarskiej Mości cesarza Napoleona! Z radością korzystam ze sposobności, ażeby wyrazić Waszej Ces. Mości moje uczucia przyjaźni przesyłając życzenia dla Niego i Jego rodziny.“

— Dnia 5. stycznia zajmowała się akademja francuska sprawą arcybiskupa orleańskiego Dupanloup. Zgromadzeniu przewodniczył dyrektor akademii Nisard. Zaraz po otwarciu posiedzenia zażądał głosu Legouvé. Odczytał on pismo biskupa, w którym ks. Dupanloup prosi o dymisy i swą odpowiedź na to pismo. Odpowiedź ta członka akademii Legouvé tak opiewa: „Mój Panie! Otrzymałem list pański i przedłożę go akademii w przyszły czwartek. Paryż 31. grudnia 1871. E. Legouvé.“

Legouvé utrzymywał na tem posiedzeniu, iż akademja niechcąc się sprzeniewierzyć swojej przeszłości nie powinna przyjąć dymisy ks. Dupanloup, pomimo tego iż tenże uchybił akademii, gdyż zamieścił swą prośbę o dymisy naprzód w dziennikach, a dopiero później przysłał ją dyrektorowi akademii. Słowa te przyjęli zgromadzeni członkowie akademii oklaskami. Po Legouvé miał mowę w tej sprawie stary Guizot i zakończył ją następującymi słowy: „Dotąd, moi panowie! było postępowanie akademii zupełnie odpowiednie; zachowajmy je i nadal, a mam uzasadnioną nadzieję, iż drogi mój kolega biskup orleański Dupanloup nie opuści nas, zostając z nami przez dwadzieścia lat.“ Na wniosek Cuvillier-Fleury przeszło zgromadzenie do porządku dziennego nad tą sprawą 25 głosami przeciw 2.

Bióra zgromadzenia narodowego obradowały dnia 5. stycznia nad projektem ministra oświecenia Juliusza Simona o przymusie szkolnym. Obrady miały być bardzo burzliwe; na 15 członków komisji zgromadzenia narodowego dwaj tylko przemawiali za tym projektem, Carnot i Ricard. Tymczasem w kraju znajduje ten projekt wielu zwolenników. 70 rad departamentalnych i prawie wszystkie rady większych miast Francyi oświadczyły się za przymusem szkolnym. W jednym z biór mówił msgr. Dupanloup dwie godziny przeciw przymusowi szkolnemu. W 8 biórze przemawiał de-

mucyna Gościckiego ostatni wykreślony, zaś p. Wilhelm Landau zapisany został, tak że ten obok Edmunda Bechta podpisywać będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.
Tarnopol, dnia 27. grudnia 1871.

(56 1—3) **Exhibition = Edict.**

Nr. 5011. Das f. f. Bezirgsgericht in Brody hat in der Executionssache gegen den Hersch Bandzista gegen Selig Fuchs pto. 264 fl. öst. W. f. N. G. die executione Feilbietung der dem Schuldner gehörigen in Leszniew sub tab. Nr. 165 und CNr. 344 liegenden, aus einem Wohnhause bestehenden Realität, welche keine Tabularkörper bildet, bewilligt, und zu deren Veranlassung drei Termine, nämlich auf den 25ten Jänner, 26ten Februar und 27ten März 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude im Bureau Nr. 1 bestimmt. Der gerichtlich erhobene Schätzungswert von 353 fl. 66 fr. öst. W. wird zum Ausrufspreise dienen, dasadium beträgt 60 fl. öst. W. im Baaren und die fragliche Realität wird erst beim dritten Termine unter dem Schätzungswerte hintangegeben werden.

Der Schätzungswert und die Beschreibung der befallenen Realität so wie die Expositionsbedingungen können beim Gerichte eingesehen werden.

Vom f. f. Bezirgsgerichte,
Brody, am 15. December 1871.

(57 1—3) **Edykt.**

Nr. 5374. W celu zaspokojenia pretensyi wekslowej Sary Tanenbaum w kwocie 700 złr. w. a. wraz z 60% procentami od dnia 24. czerwca 1864 tudzież kosztami w kwotach 7 złr. 98 kr., 18 złr. 7 kr., 5 złr. 83 kr., 10 złr. 2 kr., 16 złr. 37 kr. w. a. i 19 złr. 6 kr. w. a. przyznaniem wyznacza c. k. sąd powiatowy do przedsięwzięcia przymusowej sprzedaży przez publiczną licytację realności hipotecznych Franciszka Rybickiego własnych w Brzesku położonych, a mianowicie realności pod l. 160 połowy realności pod l. 17, i placu pod budowlę pod l. 2 dozwolony mocą uchwały c. k. sądu powiatowego w Brzesku z dnia 2. czerwca 1870 L. 2276 termin na 24. stycznia 1872 o godzinie 10 przedpołudniem

Sprzedaż ta odbędzie się pod warunkami w edykcji z dnia 2. czerwca 1870 L. 2276 z tym dodatkiem iż realności wyżej opisane pojedynczo i ewentualnie niżej ceny szacunkowej sprzedane zostaną.

C. k. sąd powiatowy.
Brzesko, dnia 15. grudnia 1871.

(58 1—3) **Edykt.**

Nr. 3130. C. k. sąd powiatowy w Mostach wielkich ogłasza, iż na zaspokojenie sumy wekslowej 100 złr. w. a. z pn. przez Abrahama Fischbeina przeciw Iwanowi Sitarz wywalczonej, wskutek odezwy c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia 24. maja 1871 L. 11611 w zabudowaniu sądowem egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację gospodarstwa włościańskiego pod Nr. 4 w Zubowosie położonego, korpusu ksiąg gruntowych nie stanowiącego, z chałupy, stodoły, szopy i wozowni, placu na którym te budynki się znajdują, dwóch ogrodów, siedm kawałków pola i trzech kawałków łąki składającego się na 460 złr. w. a. oszacowanego w trzech terminach na dniach 13. lutego 13. marca i 17. kwietnia 1872 każdą razą o godzinie 10 z rana odbędzie się, przy której w pierwszych dwóch terminach gospodarstwo to tylko za cenę szacunkową lub wyżej tejże, przy trzecim ale za jakąkolwiek cenę sprzedanem, przed licytacją zaś każdy licytujący 46 złr. w. a. jako wadium do sądu gotówką złożyć winien będzie.

O czym się strony interesowane, wierzyciele tudzież chęć kupienia mających z tym dodatkiem wiadomia, iż resztę warunków, tudzież protokoła grabieżnego opisanie i oszacowanie w tutejszej registraturze, załagłości rządowe zaś w c. k. urzędzie podatkowym w Żółkwi przejrzeć mogą.

Niewiadomym wierzycielom ustanawia się kuratorem p. Tomasza Dyguasa z Mostów.

Od c. k. sądu powiatowego.
Mosty, dnia 30. września 1871.

(59 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4417 cyw. Na skutek rekwizycji c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie daty 16. z. m. za L. 6803 cyw. w sprawie egzekucyjnej Izaka Karpfa przeciw Marciniowi Koprowi, wyznacza się celem zaspokojenia sumy 75 złr. z 60% odsetkami od 19. stycznia r. z., i kosztami 5 złr. 84 kr., 3 złr. 87 kr., 3 złr. 36 kr., 3 złr. 15 kr. i 5 złr. 36 kr. w. a. terminy do dozwolonej sprzedaży przymusowej części realności pod l. k. 11 w Kamieniu egzekuta Marcina Kopra własnej protokołem z dnia 7. października 1870 za L. 3368 cyw. zastawniczko opisanych, a pod dniem 2 stycznia r. b. za L. 2594 cyw. w ogóle na 165 złr. w. a. oszacowanych na 11. lutego, 13. marca i 17. kwietnia 1872 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem tu w sądzie pod następującymi warunkami:

1. Jako cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową 165 złr. w. a.

2. Chęć kupienia mający złożyć winien przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej 100% wadium czyli 16 złr. 50 kr. w. a. które nabywcy wliczy się w cenę kupna, innym spółlicytantom zaś zwróci się po ukończeniu licytacji.

3. W dniach 30 po prawomocności uchwały licytacji przedsięwziętej do wiadomości sądu przyjmującej, winien złożyć nabywca resztującą cenę kupna do depozytu sądowego, poczem na prośbę jego wyda mu się dekret własności i wprowadzi go we fizyczne posiadanie nabytych części realności.

4. Akta zastawniczego opisanie i oszacowanie

mogą być przejrzane w tutejszo-sądowej kancelaryi.

Chęć kupienia mający zechcą się przeto na powyższych terminach zgłosić tu w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Nisko, dnia 17. grudnia 1871.

(60 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 57029. Celem obsadzenia zawiadownictwa składu tytoniu w Krakowcu, w powiecie Jaworowskim, rozpisyje się konkurencja w drodze pisemnych ofert.

Takowe oferty mają być zaopatrzone we wadium w kwocie 45 zł. wal. a., świadectwa pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych i najdalej do dnia 29go stycznia 1872 do drugiej godziny po południu podane do c. k. dyrekcji powiatowej skarbu w Przemyśle.

Obrót tego składu wynosił w roku 1870, mianowicie:

w tytoniach	10712 zł.	7 ct.
w stemplach	1385 „	5 „
Razem	12097 zł.	12 ct.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne i wykaz dochodu można przejrzeć w c. k. dyrekcji powiatowej skarbu w Przemyśle.

Z c. k. krajowej dyrekcji skarbu.

Lwów, dnia 28. grudnia 1871.

Rundmachung.

Nr. 57029. Zur Wiederbesetzung des Tabak-Subverlags in Krakowicz Bezirksamts-Jaworow wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind belegt mit dem Reugelbe von 45 fl. öst. W., dann den Zeugnissen über die erlangte Großjährigkeit, über Moralität und den Vermögensstand längstens bis 29. Jänner 1872 um zwei Uhr Nachmittags bei der f. f. Finanz-Bezirks-Direction in Przemyśl zu überreichen.

Der Verkehr dieses Subverlags betrug im Jahre 1870 und zwar:

an Tabak	10712 fl.	7 fr.
und an Stempeln	1385 „	5 „
Zusammen	12097 fl.	12 fr.

öst. Währ.

Die sonstigen Expositionsbedingungen, dann der Erträgnis-Ausweis können bei der genannten f. f. Finanz-Bezirks-Direction eingesehen werden.

Von der f. f. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 28. December 1871.

(85 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 44. Do naprawy linii telegraficznych potrzeba jest na rok 1872 następująca ilość słupów:

od Lwowa do Sokala	300
„ Brodów do Radziwiłłowa	80
„ Lwowa do Podhajczyk	100
„ Przemyślan do Podhajec	100
w Monasterzyskach	20
od Tarnopola do Czortkowa	185
„ Kopyczyniec do Husiatyna	120
w Zaleszczykach	400
„ Borszczowie	30
„ Bojanach	25
od Czerniowiec do Itzkan	130
„ Suczawy do granicy siedmiogrodzkiej	800
„ Sądowej Wiszni do Jaworowa	49
„ Drohobycza do Truskawca	188
„ Przemyśla do Dukli	631

Termin do nadesłania ofert do podpisanego in-

spektoratu 24go stycznia 1872. — Bliższe szczegóły w ogłoszeniu u stacyi telegraficznych.

Z c. k. Inspektoratu telegrafów.

Lwów, dnia 4. stycznia 1872.

(33 3—3) **Edykt.**

Nr. 12757 cyw. C. k. sąd obwodowy w Przemyśle podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że otwiera konkurs na cały gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, tudzież w krajach, gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, tudzież w krajach, gdzie ustawa konkursowa z dnia 25. grudnia 1868 obowiązuje, położony nieruchomy majątek Chaji Sary Landesmann nieprotokołowanej kupcowej w Przemyśle. Do przeprowadzenia tego konkursu ustanawia sąd c. k. radcę sądu krajow, w Przemyśle p. Brzechowskiego komisarzem konkursowym, zaś adw. kraj w Przemyśle p. Dr. Smutnego tymczasowym zarządcą masy konkursowej.

Wierzycieli Chaji Sary Landesmann wzywa się, ażeby na terminie dnia 8. stycznia 1872 o godzinie 9 przed południem przed komisarzem konkursowym się jawni i przy złożeniu dowodów do wykazania ich wierzytelności służyć mogących, albo na zatwierdzenie tymczasowego, albo na zamianowanie innego zarządcy i tegoż zastępcy stósowne wnioski postawili, oraz wybór wydziału wierzycieli przedsięwzięli.

Zaś wszystkich, którzy do masy rozbirowej Chaji Sary Landesmann jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, wzywa się, ażeby takowe nawet wraz gdyby o te pretensye spór był już wytoczonym do dnia 15. lutego 1872 wedle przepisów ustawy konkursowej dla uniknięcia zagrożonych w tejże ustawie następstw w sądzie tutejszym zgłosili a na terminie, który się wyznacza na dzień 4 marca 1872 o 9 go dzinie rano płynność i pierwszeństwo tych swoich pretensyi wykazali.

Zgłoszonym wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym się zjawiają, służy prawo wolnego wyboru innego zarządcy masy i innych członków wydziału wierzycieli w miejsce dotychczasowego zarządcy i dotychczasowych członków wydziału wierzycieli.

Ogłoszenia w ciągu tego konkursu umieszczane będą w urzędowej gazecie lwowskiej.

Przemyśl, dnia 6. grudnia 1871.

Erkenntnis.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Beschlusse vom 13. December 1871, Nr. 7785 zu Recht erkannt, daß der Inhalt des in den zu Linz herausgegebenen katholischen Blätter Nr. 49 vom 9ten v. M. unter der Rubrik „Bellichau“ und unter der Aufschrift „Oesterreich“ erschienenen Artikels das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §§ 308 und 310 St. G. B. begründet, daher nach Artikel V des Gesetzes vom 15. October 1868 das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen wird. (83)

Właściciel psa

wyżła, maści czarnej, oznaczonego ciemno-siwą plamą na piersiach, podobnymi stopami i białym koniuszkiem u ogona, zechce się w przeciągu trzech miesięcy zgłosić u podpisanego, w przeciwnym bowiem razie podpisany po upływie tego terminu psa opisanego jako swą własność uważać będzie.

Staniław Walenta,

urzędnik przy kolei Karola Ludwika na stacyi we Lwowie.

(91 1—3)

Doniesienia prywatne.

Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń we Lwowie

uwiadamia niniejszem swoich P.T. akcyonaryuszów, że Rada administracyjna uchwaliła na posiedzeniu dnia 4go stycznia 1872 w myśl § 61 statutu wypłatę zaliczki na dywidendę za pierwszy rok rachunkowy po 6 zł. w. a. na każdy kwit tymczasowy.

Wypłaty skutecznie poczynawszy od dnia ogłoszenia i za przedłożeniem kuponów do ostemplowania

główna kasa Towarzystwa we Lwowie
Reprezentacya „ w Krakowie
„ „ w Wiedniu
Filia „ w Pradze

Lwów, dnia 8. stycznia 1872.

(74 3—3)